

Sygn. akt IV U 97/13

## WYROK

### W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

<b>Przewodniczący</b>	<b>SSO Jacek Witkowski</b>
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 23 stycznia 2014 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania T. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 21 grudnia 2012 r. Nr (...)

w sprawie T. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

**zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje T. G. prawo do emerytury od dnia 01 grudnia 2012 r.**

Sygn. akt **IV U 97/13**

## UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 21.12.2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił wnioskodawcy T. G. przyznania prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153 poz. 1227) w zw. z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz. 43), ponieważ wnioskodawca nie udowodnił co najmniej 15 letniego okresu zatrudnienia w warunkach szczególnych. W decyzji tej organ rentowy stwierdził, że do wymienionej kategorii zatrudnienia nie zaliczył okresów pracy w przedsiębiorstwie (...) tj. od 01.08.1978 r. do 31.12.1986 r. i od 18.02.1991 r. do 30.06.1992 r., ponieważ za powyższe okresy brak jest świadectw pracy w szczególnych warunkach.

Od decyzji tej odwołanie złożył T. G., który wnosił o jej zmianę i przyznanie prawa do emerytury. Odwołujący się twierdził, że obydwa okresy zatrudnienia w (...) powinny być zaliczone do pracy w warunkach szczególnych. Obecnie nie ma możliwości uzyskania prawidłowo wypełnionych świadectw pracy w szczególnych warunkach. Rodzaj pracy, którą wykonywał, mogą potwierdzić świadkowie.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wnosił o jego oddalenie. Pozwany twierdził, że brak jest podstaw do zaliczenia okresów pracy w (...) jako pracy w warunkach szczególnych, ponieważ świadectwo pracy z dnia

17.12.2003 r. wymienia stanowisko „maszynista offsetowy”, podczas gdy prawidłowa nazwa, zgodnie z zarządzeniem Ministra Handlu Zagranicznego nr 50 z dnia 13.12.1983 r. dział XI poz. 3.1 brzmi „robotnik wykwalifikowany – kopista offsetowy” i dlatego przedłożony dokument nie spełnia wymogów określonych w § 2 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r. Ponadto w odpowiedzi na odwołanie pozwany ZUS wymienia okresy zatrudnienia z lat 90-tych u innych pracodawców, które to okresy nie zostały udokumentowane wystawieniem świadectw pracy w szczególnych warunkach.

### **Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:**

Ubezpieczony T. G. ur. (...) złożył dnia 15.10.2012 r. wniosek do pozwanego Oddziału ZUS o przyznanie mu prawa do emerytury. Na podstawie złożonych świadectw pracy pozwany ZUS przyjął, że na dzień 01.01.1999 r. wnioskodawca wykazał 25 lat okresów ubezpieczeniowych, w tym 3 lata, 11 miesięcy i 18 dni zatrudnienia w warunkach szczególnych. Do kategorii tej natomiast nie zaliczył dwóch okresów zatrudnienia w (...) w W. na stanowisku maszynisty offsetowego, tj. okresów od 01.08.1978 r. do 31.12.1986 r. i od 18.02.1991 r. do 30.06.1992 r. (świadectwa pracy z dnia 17.12.2003 r. - k. 13 i 18 a. e.). W obydwu tych świadectwach pracodawca wymienił te okresy jako pracę w warunkach szczególnych, podając za podstawę przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r. oraz zarządzenie Ministra Handlu Zagranicznego nr 50 z dnia 13.12.1983 r. dział XI poz. 3.1. Organ rentowy uznał, że nazwa stanowiska nie odpowiada tej nazwie, która widnieje w zarządzeniu resortowym, odmówił zaliczenia tych okresów jako zatrudnienia w warunkach szczególnych i tym samym przyznania prawa do emerytury w wieku obniżonym (k. 130 a. e.).

W toku postępowania odwoławczego ubezpieczony popierał odwołanie i domagał się zaliczenia obydwu okresów zatrudnienia do kategorii prac w warunkach szczególnych, w tym pierwszy z tych okresów miał początek od dnia 24.11.1975 r. Ubezpieczony podjął zatrudnienie w wymienionej dacie w (...) w W., z tym, że pracę świadczył w drukarni znajdującej się w G.. Na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony podjął on zatrudnienie na stanowisku krajacza-introligatora (akta osobowe k. 7 – umowa o pracę). Następnie od dnia 01.08.1978 r. powierzono mu stanowisko maszynisty offsetowego (k. 13 – akt osobowych). Pracę na tym stanowisku ubezpieczony wykonywał do 31.12.1986 r. Jego zadaniem było przygotowanie form do druku, nakrojenie papieru, mieszanie farb, przygotowywanie matryc do druku i następnie drukowanie (zeznanie ubezpieczonego – k. 9 v. i 24 v.). Po zakończeniu zatrudnienia w (...) ubezpieczony pracował również jako maszynista offsetowy, ale u prywatnego pracodawcy. Następnie od 18.02.1991 r. ponownie zatrudnił się w wymienionym przedsiębiorstwie jako maszynista offsetowy (akta osobowe II część). Wykonywał te same czynności co poprzednio, w pełnym wymiarze czasu pracy. W aktach emerytalnych znajduje się świadectwo pracy z tytułu zatrudnienia u kolejnych pracodawców z lat 90-tych i następnych. T. G. pozostawał w zatrudnieniu do 30.11.2012 r. i nie jest członkiem OFE (k. 23 – a. s.).

W ocenie Sądu Okręgowego zebrany w sprawie materiał dowodowy, a szczególnie dokumentacja pracownicza zawarta w obydwu częściach akt osobowych prowadzonych przez (...) w W. wskazuje, że w obydwu okresach zatrudnienia, tj. od 25.11.1975 r. do 31.12.1986 r. oraz od 18.02.1991 r. do 30.06.1992 r. T. G. wykonywał zatrudnienie w warunkach szczególnych. Istotne jest, jaki rodzaj prac wykonuje pracownik, a nie nazwa stanowiska. Czynność introligatora, a także czynność maszynisty offsetowego należą do prac, o których mowa zarówno w załączniku „A” dział XI poz. 3 oraz poz. 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r., jak również w formie uszczegółowionej w zarządzeniu resortowym nr 50 z dnia 13.12.1983 r. dział XI poz. 3.1. Ten przepis zawiera formę opisową czynności drukarskich, jak i nazwy stanowisk pracy.

Pozwany ZUS nie uznając okresów zatrudnienia do kategorii warunków szczególnych kierował się jedynie nazwą stanowiska pracy, a nie rodzajem czynności. Podkreślić należy, iż przepisy resortowe nie mają mocy obowiązującej, a jedynie posiłkowo służą jako uszczegółowienie przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r., pod warunkiem, że dany rodzaj prac jest wymieniony w rozporządzeniu.

Mając na względzie powyższe ustalenia, Sąd uznał za uzasadnione doliczenie tych dwóch omawianych wyżej okresów zatrudnienia w poligrafii do kategorii prac w warunkach szczególnych do tych okresów, które uznał pozwany ZUS, tj. do 3 lat, 11 miesięcy i 18 dni, co łącznie da sumę ponad 15 lat zatrudnienia w tej kategorii na dzień 01.01.1999 r.

W tej sytuacji Sąd uznał, że ubezpieczony spełnił wszystkie przesłanki do nabycia emerytury w wieku obniżonym, określone w art. 184 ust. 1 i 2 ustawy o FUS w zw. z § 2 ust. 1, § 3, § 4 ust. 1 pkt 1 i 3 powołanego rozporządzenia z dnia 07.02.1983 r. w dacie złożenia wniosku o emeryturę, tj. od 01.12.2012 r.

Z tych względów Sąd z mocy art. 477<sup>14</sup> § 2 kpc orzekł jak w sentencji.